

Patriarhul Daniel: Prin post arătăm că iubim mai mult pe Dumnezeu Dăruitorul decât darurile Lui

„Mântuitorul ne învață că trebuie, prin post, să arătăm că iubim mai mult pe Dumnezeu Dăruitorul vieții decât darurile pe care El ni le dăruiește și că trebuie să iubim mai mult darurile duhovnicești cerești decât darurile materiale limitate și trecătoare”, a spus Patriarhul Daniel duminică.

Preafericirea Sa a explicat Evanghelia din Duminica Lăsatului sec de brânză, sau a Izgonirii lui Adam din Rai, din care se desprind următoarele învățături:

1. „Iertarea greșelilor semenilor noștri luminează sufletul pentru comuniunea lui cu Dumnezeu”, a spus Patriarhul României. „Prin aceasta, Evanghelia ne învață că relația omului cu Dumnezeu depinde de relația omului cu semenii săi, adică omul nu se poate apropia de Dumnezeu trecând peste aproapele său.”
2. „Postul este dăruire de sine sau ofrandă sau jertfă a iubirii omului față de Dumnezeu ca semn de recunoștință pentru darul vieții și ca dorință de sfințire a sufletului și a trupului.”
3. „Comorile cerești sunt luminile adunate în suflet prin rugăciune și prin fapte bune.”

Părintele Patriarh Daniel a dedicat o mare parte a cuvântului de învățătură semnificației postului.

O dovadă de iubire față de Dumnezeu

„Aceasta este esența postului, este semnul iubirii omului credincios față de Dumnezeu”, a continuat Preafericirea Sa.

„Dumnezeu Dăruitorul tuturor darurilor pământești și cerești și mai ales Dăruitorul vieții veșnice este mai de preț decât tot ceea ce primim noi de la El ca daruri. Postul ne arată cum trebuie să prețuim pe Dumnezeu Dăruitorul”, a subliniat Patriarhul României.

Încălcând unica poruncă primită în Rai, „Adam și Eva au uitat de Dăruitor și, cu lăcomie, s-au apropiat de pomul oprit. Prin aceasta au dovedit că ei au prețuit mai

mult darurile decât pe Dăruitor”.

Postirea „înseamnă nu doar abținere de la bucate de origine animală și înlocuirea lor cu produse de origine vegetală, ci și schimbarea modului de a privi, de a vorbi și de a viețui. Această metamorfoză, această schimbare înseamnă înduhovnicire, înseamnă gândire nepătimașă”, a explicat Preafericirea Sa.

Școală a libertății și arvună a învierii

De aceea, „lucrarea învierii ca ridicare din moartea pricinuită de păcat în viața omului este o lucrare de-a lungul întregii perioade a postului”.

„Perioada aceasta este și o perioadă a bucuriei, pentru că credinciosul care postește, se roagă mult și se spovedește mai des, se împărtășește mai des, face milostenie mai des simte bucuria sau arvuna bucuriei învierii prin această ridicare tainică din moartea sufletului pricinuită de păcat”, a mai spus Părintele Patriarh Daniel.

„Cu alte cuvinte, perioada postului este o școală a libertății omului de a iubi mai mult pe Dumnezeu decât darurile Lui și de a simți cum lucrează harul lui Dumnezeu în cei care multă smerenie și multă dragoste și nevoie, cu iubire merită și milostivă, se apropie de Dumnezeu și ajută pe semenii lui.”

„Omul care este postitor și rugător devine și un om bucuros. Sunt persoane care, la sfârșitul Postului Mare, parcă regretă oarecum că se termină Postul, pentru că s-au simțit foarte încurajați, luminați și pătrunși de harul Duhului Sfânt, care tainic lucrează în om”, a adăugat Preafericirea Sa.

„Dumnezeu răsplătește pe cel postitor. Îi răspunde tainic nu prin cuvinte, ci printr-o altă stare a vieții lui, o stare de eliberare interioară, de bucurie și anume de bucuria întâlnirii omului cu Dumnezeu Dăruitorul, de Care se bucură mai mult decât de primirea darurilor materiale limitate și trecătoare.”

Părintele Patriarh Daniel a participat duminică la Sfânta Liturghie oficiată în Paraclisul Istoric „Sf. M. Mc. Gheroghe” de la Reședința Patriarhală.

Foto credit: Arhiva Basilica.ro / Raluca Ene

basilica.ro